

Tajné operace, státní teror a politické vraždy. Skryté metody zahraniční politiky USA

 cz24.news/tajne-operace-statni-teror-a-politicke-vrazdy-skryte-metody-zahranicni-politiky-usa

3. ledna 2023

Stáhnout PDF

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

SVĚT: Pokud dnes chce člověk najít objektivní fakta o událostech jako jsou války a válečné konflikty, může narazit na potíže. Existuje mnoho problémů, které problematizují dostupnost objektivních faktů. Především je to ohromné množství informací, které se na nás valí ze všech stran a nikdo není schopen všechny tyto informace prostudovat. Je tedy třeba vybírat relevantní fakta a informace z ověřených zdrojů. Dalším problémem je fenomén znevažování nebo hodnocení informací ze strany oficiálních médií, které se jediné považují za objektivní a pravdivé. Tyto pak určují, které weby, blogy, noviny, knihy a články je dobré číst, a které nikoli, neboť jsou tzv. dezinformační, proruské, pročínské, obsahující konspirace na místo objektivních faktů. Vytvářejí potom seznamy pochybných webů a tím plní funkci novodobé autocenzury.

Jak popisuje D. Ganser v knize Nezákonné války, jak země NATO sabotují OSN, kronika doby od Kuby po Sýrii: „Musíme si vydobýt větší mediální kompetence, sami aktivně hledat na internetu a číst knihy místo toho, abychom pasivně konzumovali každodenně předkládané News (zprávy). Existují nezávislí, chytrí a odvážní vědci a žurnalisté, které bychom měli sledovat místo toho, abychom slepě důvěřovali válečné propagandě médií, nakloněných Severoatlantické obranné alianci.“ V minulosti byly oficiálně vyšetřovány citlivé kauzy, jako např. atentáty významných státníků (J. F. Kennedy, R. Kennedy, M. L. King, O. Palme, A. Moro...) teroristické útoky (11. září. 2001) a jiné tajné operace. Vždy se určila pouze úzká skupina lidí, která měla jediné právo na zkoumání případu, a tedy mohla mít jediný správný pohled na tyto události. Např. vyšetřovací komise (Warrenova komise po atentátu na J.F.K., komise k vyšetřování 11.9.2001) představují jediné instituce, které dozorují vyšetřování závažných kauz. Ovšem jak z historie víme, závěry těchto komisí obsahují velké množství mezer a pochybností. Viz např. Ganser o vyšetřování útoku 11. září: „Spojené státy budou vždy odkazovat na vlastní vyšetřování, provedené v červenci 2004, a argumentovat tím, že další zkoumání naprosto není nutné. Já jsem výsledky tohoto vyšetřování důkladně přečetl. Šestisetstránková zpráva je k ničemu, protože se ani jednou nezmiňuje o zřícení třetího mrakodrapu, WTC 7, a vykazuje tím vážné nedostatky, svědčící o nutnosti nového zkoumání. Lee Hamilton a Thomas Keen, kteří se podíleli na vyšetřování, v jedné ze svých pozdějších knih připustili, že jejich vyšetřování „bylo odsouzeno ke krachu“, protože na komplexní objasnění útoku měli málo času a málo peněz. Přístup k důležitým dokumentům a osobám jim ztížila krajně napjatá nálada ve Washingtonu.“

Jak tedy můžeme odkrývat pravdu v takovém světě? Je třeba být velmi pozorní a informovaní, abychom byli schopni odhalovat lži a zákulisní metody politiků. V protikladu k oficiálním verzím někdy vyplují na povrch informace, které měli zůstat tajné. Můžeme sledovat opakující se zákulisní politické praktiky a předvolební hesla. V předvolební rétorice amerických prezidentů můžeme zaznamenat

opakované sliby o snížení výdajů na zbrojení USA. Dále se vždy kladl velký důraz na mírové řešení a demokracii v USA, avšak reálná politika může být pro nezasvěceného člověka doslova šokující. Pokud pozorujeme zahraniční politiku USA dlouhodobě musíme si uvědomit, že USA uvrhli svět do stále většího chaosu a válečných konfliktů. Pěkný příklad je Obamův plán snížení vojáků v Iráku a Afghánistánu a následné obdržení Nobelovy ceny míru za „mimořádné úsilí o posílení mezinárodní diplomacie a spolupráci mezi národy“. Třebaže se B. Obama obešel bez nálepek a bez kovbojské rétoriky z Bushovy éry, které poznamenaly předchozích osm let americké zahraniční politiky, zároveň Obama přijal kroky k rozšíření tajných amerických válek, které charakterizovaly období jeho předchůdce. Obama zdědil po Bushovi již eskalující program bezpilotních letounů, tento program zefektivnil natolik, že za jeho vlády se „bojištěm“ stal celý svět.

Jeremy Scahill píše ve své knize Tajné války, Svět je bitevní pole: „V říjnu r. 2009 rozšířil údajně Obama „cílové boxy“ v Pakistánu, čímž zvětšil oblasti, ve kterých mohla CIA pronásledovat své cíle, udělil agentuře povolení k získání dalších dronů a „zvýšil zdroje pro tajné polovojskové síly agentury“. Obama povolil během deseti měsíců tolik útoků bezpilotních letounů, jako Bush během celého osmiletého pobytu ve své prezidentské funkci.“

Také D. Trump neváhal použít bezpilotní letoun a 3.1.2020 nechal zabít iránského generála Sulejmáního. Tento hrdina a spolubojovník z dob války s Islámským státem byl dlouho trnem v oku spojenci USA Izraeli. Izrael byl po desetiletí vysoce ceněným vojenským a strategickým partnerem, zejména od roku 1967, kdy prokázal Spojeným státům a jejich spojenci Saúdské Arábii velkou službu zničením násirovského „viru“ a navázal s Washintonem své zvláštní vztahy ve formě, která přetrvává dodnes. Je to také rostoucí centrum pro americké investice do vysoce rozvinutých technologií. Průmysl těchto technologií a zvláště vojenský průmysl – obou zemí je ve skutečnosti velmi úzce propojený.

Ale všechny tyto tajné operace s podporou USA začaly mnohem dříve. Již v r. 1953 byl v Íránu svržen demokraticky zvolený premiér Muhammad Mosaddek. Tato akce proběhla za spolupráce britské tajné služby MI6 a americké tajné služby CIA. Cílem této operace bylo dostat íránskou ropu pod britskou a americkou kontrolu. Tato operace pod krycím jménem "Operace Ajax" byla posvěcena prezidentem Dwightem Eisenhowerem a ředitel CIA Allen Dulles vyčlenil jeden milion dolarů na všechny akce, směřující ke svržení Mosaddeka. Akce byly zahájeny únosem policejního šéfa, generála Mahmúda Afšartuse, který byl později vězněn a zastřelen, aby nestál sesazení Mosaddeka v cestě. 3. srpna 1953 jednal Roosvelt s íránským šáhem Muhammadem R. Pahlavím a pod nátlakem jej donutil k spolupráci na tomto puči. „Nejnovější výzkum problematiky íránského státního převratu ukazuje, že CIA se neštítala ani inscenování teroristických útoků proti muslimům. Tyto akce měli být následně v rámci klamné operace připsány premiérovi Mosaddekovi a íránským komunistům a přispět tak k jejich diskreditaci. „Na dům nejméně jednoho z prominentních muslimů byl proveden bombový útok, připravený agenty CIA vydávajícími se za komunisty.“ Tyto fingované teroristické akce velmi připomínají operace v Evropě v 70. letech pod názvem Gladio, na kterých se CIA také podílela.

V r. 1981 novinář Mino Pecorelli vydal článek, který vedl k pádu italské vlády. Tento článek obsahoval seznam se jmény téměř tisíce členů tajné organizace P2. (mezi nimi i několik úřadujících ministrů). P2 (Propaganda Due) byla ultrapravicová zednářská lóže, kterou vedl fašista a finančník Licio Gelli. Tato tajná organizace byla spojována s mafií v Itálii, na Kubě a v USA, s řadou latinskoamerických vojenských režimů a s velkým počtem neofašistických skupin. Byla také úzce spojena s CIA. Její spojení sahali až do nejvnitřnějšího Vatikánu. Tajnou organizací Vatikánu, která hrála důležitou roli byla Opus Dei. Tato organizace byla zapletena do mnoha finančních zločinů spojených s praním špinavých peněz mafie a Vatikánské

banky, které sloužili k podpoře polské Solidarity. Papež Jan Pavel I., který měl příliš mnoho informací a usiloval zastavit tyto nekalé praktiky ve Vatikánu záhadně zemřel po 33 dnech papežství.

V roce 1990 vešlo ve známost, že organizace NATO budovala v Evropě tajné armády, určené pro působení v týlu nepřítele (Stay-behind). Tyto armády měly za studené války v případě sovětské invaze na území států NATO bojovat za nepřátelskými liniemi. Ale tato struktura nebyla omezena pouze na Itálii a Belgii: tajné armády existovaly také ve Švýcarsku, Německu, Nizozemsku, Dánsku, Norsku, Španělsku, Portugalsku, Řecku, Turecku a také v neutrálních zemích jako jsou Finsko, Rakousko, nebo Švédsko. Některé z tajných armád NATO byly zapleteny do zločinů typu státních převratů, teroristických útoků (např. bomba v hale Banca Nazionale Dell' Agricoltura v italském Miláně v r. 1969) a mučení. Tyto armády cvičily společně s britskými a americkými speciálními jednotkami a byly financovány z peněz Vatikánské banky prostřednictvím organizace Opus Dei. Daniele Ganser ve své knize NATO's Secret Army (Tajná armáda NATO): „Historikové říkají, že tato armáda ve skutečnosti realizuje teroristické akce zaměřené na změnu politického kurzu v jedné nebo druhé zemi. Když 2. srpna 1980 explodovala bomba v čekárně na nádraží v italské Bologni, vyžádala si 85 lidských životů a asi 200 lidí bylo zraněno. Italská policie tento teroristický čin nejprve připsala Rudým brigádám. Pak však museli přiznat, že za masakrem bylo Gladio.“

Jaká byla motivace USA pro tato tažení plná teroru a násilí proti režimům po celém světě? Možnou odpověď popsal N. Chomsky v knize – Kdo vládne světu: Spojené státy se domnívají, že z bezpečnostních důvodů mají právo kontrolovat většinu světa a že americká bezpečnost vyžaduje něco, co se blíží absolutní globální kontrole. Globální systém, který Spojené státy ovládly, byl ohrožován tím, co interní dokumenty označovaly jako „radikální a nacionalistické režimy“, které odpovídaly lidovému tlaku na nezávislý rozvoj. Tento zájem motivoval svržení parlamentních vlád v

Iránu a v Guatemale v letech 1953 a 1954, stejně jako mnoha jiných. Henry Kissinger zachytil podstatu reálné zahraniční politiky Spojených států, když nezávislý nacionalismus označil termínem „virus“ který by mohl „šířit nákazu“. Kissinger odkazoval k Chile Salvadoru Allendeho, tím virem byla idea, že by mohla existovat parlamentní cesta k určitému druhu socialistické demokracie. Jediným možným způsobem, jak s takovou hrozbou naložit, bylo zničit virus a očkovat ty, kteří by mohli být nakaženi, typicky vnucením vražedných státních režimů řízených řízených národními tajnými službami. Bylo toho dosaženo v případě Chile, ale je důležité si uvědomit, že toto myšlení platilo a stále platí pro celý svět.

Totéž platilo v téže době i o Latinské Americe: jeden virus po druhém byly hanebně napadeny a buď zničeny, nebo oslabeny do té míry, že byly odkázány na holé přežívání. Od počátku šedesátých let 20. století byla na kontinentě vyvolána záplava represí, jež nemá precedent v celé násilné historii západní polokoule, a v osmdesátých letech se rozšířila i do Střední Ameriky, což je věc, kterou ani není třeba připomínat.

Tyto skutečnosti samozřejmě nejsou všeobecně známy, neboť média se těmto tématům věnují jen málo nebo vůbec. Je tomu tak proto, neboť existují velké tlaky, aby se o těchto tématech pokud možno nikdy nepsalo, pokud se ovšem už tyto citlivé informace dostanou k novinářům, tajné služby se postarali, aby se o těchto závažných kauzách psalo správným způsobem. Americký novinář známý odhalením aféry „Watergate“ Carl Bernstein způsobil v r. 1977 rozruch svým článkem, kde popsal těsné vztahy CIA k americkým masovým médiím: „Jak potvrzují bývalí spolupracovníci CIA, zdaleka nejplodnější vztahy existovali s listem New York Times a televizní stanicí CBS,“ Někteří novináři shromažďovali informace v cizině a předávali je CIA. Jiní „byli na sto procent zaměstnání u CIA, v zahraničí se ale vydávali za novináře,“ odhalil Bernstein. Od založení CIA s touto tajnou službou tím či oním způsobem kooperovalo více než 400 amerických žurnalistů, z nichž mnozí na velice vlivných

pozicích. Tuto spolupráci popsal také Udo Ulfkotte ve své knize *Koupení novináři: Celá armáda na první pohled seriózně vyhlížejících agentů si vydělává peníze tím, že ovlivňují německá média na zahraniční objednávku, většinou údajně obecně prospěšných „spřátelených transatlantických organizací“*. Jejich úkolem je mimo jiné bránit německým elitám v utváření duchovních bloků s Ruskem a zachovávat proamerický kurz.

Existuje seznam novinářů, kteří zemřeli záhadnou smrtí, když se snažili informovat o přísně tajných operacích. Patřil mezi ně i Udo Ulfkotte, který zemřel v r. 2017 na srdečný infarkt v 56 letech. Dále také např. americký investigativní novinář Gary Webb odhalil propojení obchodu s drogami, které prováděla pravicová povstalecká skupina Contras, která byla podporována USA prostřednictvím CIA. Contras s vědomím CIA propašovali do USA několik tun kokainu. V r. 1987 došlo k vypuknutí aféry Irán-Contras, která také odhalila zakázaný prodej zbraní USA Iránu během Irácko-Iránské války. Peníze z tohoto nelegálního prodeje byly poskytnuty Contras na boj s levicovou vládou v Nicaragui. Gary Webb byl v r. 2004 nalezen ve svém domě v Carmichael s dvěma střelnými ranami na hlavě, a tato byla shledána jako sebevražda. Setkali jste se někdy se sebevraždou, kde by si člověk stihl dvakrát prostřelit hlavu.

Dnes žijeme v době, kdy je papírová novinářina na ústupu a většina informací se soustřeďuje na elektronická média prostřednictvím smartphonů a laptopů. To umožňuje sledovat více informací a pohodlněji pomocí např. vyhledávačů (Seznam.cz, Google, Yahoo! Atlas atd...) a vyhledávačů videí jako Youtube. Ganser: Každý kdo si svá témata sám vybírá a porovnává zprávy z různých pramenů, má dnes – pokud je jen trochu obezřetný – možnost válečné lži prohlédnout. Ve 21. století nutně potřebujeme více mediální kompetentnosti, abychom překonali nezdravou kombinaci násilí a lži. Avšak jak ukázal Edward Snowden tato média jsou zneužitelná tajnými službami daleko sofistikovaněji než se nám dosud mohlo zdát.

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.

Tagy: [USA](#)[Zahraniční politika](#)